

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, 2011. május 13. napján megtartott fellebbviteli nyilvános ülésen meghozta a következő

v é g z é s t :

A garázdaság vétsége és más bűncselekmény miatt **a vádlott** ellen folyamatban lévő büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2010. október 29. napján kihirdetett KB.II.147/2009/15. számú ítéletét **helybenhagyja**.

Indokolás:

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a Kb.II.147/2009/15. számú, 2010. október 29. napján kelt ítéletében a vádlottat a Btk. 271. § (1) bekezdése szerinti garázdaság vétsége, illetve a Btk. 170. § (1) bekezdése szerinti könnyű testi sértés vétsége miatt emelt vád alól felmentette.

A bírósági tárgyaláson a katonai ügyész bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása érdekében fellebbezést jelentett be. A vádlott és védője a kihirdetett ítéletet tudomásul vették.

A katonai ügyész előterjesztette fellebbezésének írásbeli indokolását, melyben indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek során a vádlottat mondja ki bűnösnek garázdaság büntetében és vele szemben büntetést szabjon ki.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.177/2010. számú átiratában a katonai ügyész fellebbezését kiegészítéssel fenntartotta. Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság eljárása során felderítési kötelezettségének eleget tett, a bűnügyben releváns bizonyítékokat megvizsgálta, azokat egyenként és együttesen értékelve állapította meg a tényállást. Álláspontja szerint az elsőfokú katonai tanács anyagi jogszabályt sértően mentette fel a vádlottat az ellene emelt törvényes vádak alól. Az eljáró bíróság - ellentmondásos módon - a jogos védelmet hívta fel a felmentő rendelkezés alapjául, ugyanakkor a felmentés jogcímekeként a bebizonyítottság hiányát jelölte meg. Kifejtette azon álláspontját, hogy a tényállásban rögzített dulakodás a vádlott és az őt kísérő személyek között kölcsönösséget feltételez, így a vádlott nem kerülhetett jogos védelmi helyzetbe. Indítványozta, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, melynek keretében a vádlottat mondja ki bűnösnek a Btk. 271. § (1) bekezdésébe ütköző és a (2) bekezdés a./ pontja szerint

minősülő társtettesként elkövetett garázdaság büntetében és a Btk. 170. § (1) bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségében, majd vele szemben halmazati büntetésül - a Btk. 87. § (2) bekezdés e./ pontjában írt rendelkezés alkalmazásával - pénzbüntetést és lefokozást szabjon ki.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség képviselője a fellebbviteli nyilvános ülésen a katonai ügyész fellebbezését egyezően a másodfokú ügyészség átiratával fenntartotta, és indítványait megismételte. Ismételten indítványt tett a bűnösség megállapítására, pénzbüntetés és lefokozás kiszabására.

A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az első fokú ítélet helybenhagyását kérte. Kifejtette azon álláspontját, hogy a védenca a jelentős túlerővel szemben jogos védelmi helyzetben volt.

A vádlott a nyilvános ülésen az első fokú ítélet helybenhagyását kérte.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelemben felülbírált.

A katonai ügyésznek a bűnösség megállapítására és büntetés kiszabására irányuló fellebbezése nem alapos.

A másodfokú bíróság megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács a büntető perrendtartás szabályai szerint folytatta le a bizonyítási eljárást. A tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. Tárgyalása során kihallgatta a vádlottat, a tanúkat, valamint a bizonyítás részévé tette a sértett írásbeli vallomását, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékokat. A vádlott tagadta, hogy a terhére rótt bűncselekményeket szándékosan elkövette volna. Védekezése szerint legfeljebb menekülés közben lökhette el a sértettet a több személy által történt megveretést követően. A sértett, valamint a kihallgatott tanúk vallomásai a vádlottra nézve terhelők voltak. Helytállóan állapította meg azonban ítélete indokolásában a katonai tanács, hogy a vádlottra nézve terhelő vallomást tett tanúk egyike sem tekinthető elfogulatlanak, ők a sértett, valamint a vele rokoni, illetve baráti kapcsolatban álló személyek. A lényegi kérdéseket illetően a vádlott vallomása következetes volt. Álláspontja alátámasztásaként az elsőfokú bíróság helytállóan hivatkozott a vádlott sérülését rögzítő okiratra, valamint a tárgyaláson bizonyítás anyagává tett rendőrségi iratokra, közöttük a rendőri jelentésre, mely szintén a vádlott sérüléseit rögzíti. Ezen objektív adatok cáfolják a tanúvallomásokat. Az elsőfokú katonai tanács logikus magyarázatát adta, hogy miért fogadta el a vádlotti vallomást a tényállás alapjául. A tényállásban írt lökdösődés, dulakodás esetében a tényállás nem rögzíti, hogy arra pontosan kik között került sor, és erre objektívnek tekinthető bizonyíték nem is áll rendelkezésre. Az elsőfokú bíróság által

megállapított tényállás mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa felülbírálata alapjául elfogadta.

Nem tévedett az elsőfokú katonai tanács, amikor az általa rögzített tényállás alapján a vádlottat az ellene emelt vád alól felmentette, részben tévedett azonban annak jogcímét illetően. Az elsőfokú katonai tanács azt rögzítette, hogy a vádlott a számbeli és erőfölényben lévő bántalmazói fogásából történő kiszabadulása érdekében mintegy védekezésül megütötte, vagy meglökte a sértettet, aki attól hátraesett és a fejét beütötte. Ezen magatartásból azonban, nem vonható egyértelmű következtetés a vádlott magatartásának szándékosságára. Nem állapítható meg, hogy szándékos bántalmazás, vagy menekülés közbeni gondatlanságból adódó ellökés történt, ezért a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú bíróság ítéletét azzal hagyja helyben a Be. 331. § (1) bekezdése és Be. 6. § (3) bekezdés b./ pontja alapján, hogy a vádlottat bizonyítottság hiányában tekinti felmentettnek. Egyben az első fokú ítéletnek a jogos védelmi helyzetre történő hivatkozását mellőzi, figyelemmel arra, hogy nem állnak rendelkezésre olyan bizonyítékok, amelyekből kétséget kizáróan ilyen helyzet fennállására lehet következtetni.

A másodfokú bíróság utalni kíván arra, hogy a bíróság részéről további bizonyítás lefolytatása és a tényállás pontosabb megállapítása nem lehetséges, figyelemmel arra, hogy a nyomozást végző katonai ügyészség a nyomozása során az összetartozó cselekményrészeket elválasztotta, illetve az ügyben nem is törekedett objektívnek tekinthető bizonyítékok beszerzésére, ezen hiányosságok pótlása pedig az elsőfokú bíróságtól nem várható el.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának végzése a Be. 371. § (1)-(3) és (4) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2011. május 13.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

Dr. Biszak János hb. ezredes s.k.
előadó bíró

Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete jogerős.

Budapest, 2011. május 13.

Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitel  l:
Horváth Judit
tisztviselő